

Ἐν *Τρίκκῃ* φαίνεται ἔνωρις συστάσα Σχολή ὑπὸ τῶν Τρικκέων¹ αὐτόθι τῷ 1721 φαίνεται διδάσκων Μιχαήλ τις μαθητῆς καὶ φίλος Ἀναστασίου τοῦ Γορδίου², ἐφεξῆς δὲ τῷ 1735 ὁ καὶ ἐν *Τυρνάβῳ* Ἀναστάσιος Παπαῦ Βασιλόπουλος ἐξ Ἰωαννίνων³, μεθ' ὧν (1754—1759) Νικόλαος ὁ Ζερζούλης, ὁ ἐκ Μετσόβου, πρὸ τῆς εἰς Ἰταλίαν ἀναχωρήσεώς του⁴. Μετὰ δὲ πολλὰ δευρὰ τῷ 1770 συνέστη καὶ αὐθις ἡ Σχολή, ἧς προέστη ὁ ἐκ Κοζάνης Στέφανος Σταμκίδης μέχρι τοῦ 1790, μεθ' ὧν ὁ Πολυζῶης ἱερεὺς καὶ Οἰκονόμος, μεθ' ὧν ὁ μαθητῆς του Γεώργιος Παπαῦ Μανουὴλ μέχρι τῆς κατὰ τοῦ Ἄλῃ Πασᾶ ἐκστρατείας⁵. Μετὰ δὲ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν πραγμάτων συνέστη ἐκ νέου ἡ Σχολή, ἐν ἣ ἀπαντᾶται τῷ 1828 σχολαρχῶν ὁ ἐκ Ζαγορίου Ἰωάννης Πανταζῆς, μαθητῆς τοῦ Μπαλάνου, μεθ' ὧν μοναχός τις ἐκ τῆς Μονῆς τοῦ Δουσίκου, ἀλλ' ἐπ' ὀλίγον ἀπὸ δὲ τοῦ 1833—1842 ὁ υἱὸς Ἰωάννου τοῦ Πεζάρου Ἀλέξανδρος⁶, ἔκτοτε δὲ ἡ Σχολή βραίνει ἀπροσκόπτως ἐν τῇ πατρίδι τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἄφθονα καὶ γλυκερὰ τὰ τῆς παιδείας προχέουσα νάματα. Λόγιοι δὲ Τρικκεῖς Δοσίθεος Κόμας (1814) Λεξικογράφος⁷, ὁ ἄξιος λόγου διδάσκαλος τῆς ἐν Νεοφύτῳ τῆς Οὐγγαρίας Ἑλλ. Σχολῆς Ἄνθιμος ἱερεὺς (1806)⁸, ὁ φιλογενῆς καὶ λόγιος Θεόδωρος Ράκος (1814)⁹ μαρτυροῦσι τοῦτο.

Ἐν *Καστανέᾳ* συνετηρεῖτο κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς ἐνεστώσης Ἑκατ. Ἑλληνικῆ Σχολῆ διαρκέσασα μέχρι τοῦ 1820, εἶτα δὲ μέχρι τοῦ

(1) Ἴσω, προτροπῇ τοῦ Λαρίσσης Μελετίου μετὰ βιβλιοθήκης ἀφιερωθείσης ὑπὸ τινος τῶν φιλομούσων Ἀρχιερέων· ὄρα Νικ. Μάγνητος Περιήγησ. ἢ Τοπογραφ. Θεσσαλίας κτλ. σελ. 28.

(2) Ἐν ἐπιστολ. τοῦ αὐτοῦ (σελ. 150)· ἐν χειρ. ὑπ' ἀρ. 36 τοῦ τῆς ἐν Χάλκῃ Θεολογ. Σχολῆς Κώδ. ἐν ἣ ἐμπεριέχονται αἱ ἐπιστολαὶ Εὐγενίου τοῦ Αἰτωλοῦ καὶ Ἀναστασίου τοῦ Γορδίου.

(3) Π. Ἄρ.

(4) Π. Ἄρ. Ἡπειροῦ Χρονογραφία Β', 282. καὶ ἔγγρ. σημ.

(5) Π. Ἄρ.

(6) Π. Ἄρ.

(7) Βρετοῦ Β', 461.

(8) Βρετοῦ Β', 142. 317.

(9) Βρετοῦ Β', 325.

